

נִידְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר: נֹא דַבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן: נֵב וְהוֹרְשֶׁתֶם
אֶת־כָּל־יְשִׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבְדֶּתֶם
אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֶת כָּל־צִלְמֵי
מִסְכֹּתְכֶם תִּתְאַבְּדוּ וְאֶת כָּל־בְּמוֹתֶם
תִּשְׁמִידוּ: נֵג וְהוֹרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ
וְיֹשְׁבֵתֶי־בָּהּ כִּי לָכֶם נִתְּתִי אֶת־הָאָרֶץ
לְרֶשֶׁת אֹתָהּ: נֹד וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת־הָאָרֶץ
בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבוּ
אֶת־נַחֲלֹתוֹ וְלַמַּעַט תִּמְעָיֵט אֶת־נַחֲלֹתוֹ
אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שְׁמָה הַגּוֹרָל לוֹ יִהְיֶה
לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: נה וְאִם־לֹא
תוֹרִישׁוּ אֶת־יְשִׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם
וְלִצְנִינִם בְּצַדִּיקְכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ:
נו וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיִתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם
אֲעֲשֶׂה לָכֶם: א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: בֹּצְרוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן
זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה
אָרֶץ כְּנָעַן לְגִבְלֹתֶיהָ: ג וְהָיָה לָכֶם
פֶּאֶת־נֶגֶב מִמִּדְבַר־צָן עַל־יַדֵי אֲדוּם
וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח
קִדְמָה: ד וְנִסַּב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב
לְמַעַל עֲקֻרְבִים וְעֵבֶר צְנָה וְהָיָה [וְהָיָה]
תּוֹצְאָתוֹ מִנֶּגֶב לְקִדְשׁ בְּרִנֵּעַ וְיֵצֵא
חֲצַר־אֲדָר וְעֵבֶר עֲצֻמָּנָה: ה וְנִסַּב הַגְּבוּל

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על

ירדן ירחו לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עוברים את
הירדן אל ארץ כנען והורשתם את כל
ישובי הארץ מפניכם ואבדתם את כל
משכיתם ואת כל צלמי מסכותם תאבדו
ואת כל במותם תשמידו והורשתם את
הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את
הארץ לרשת אתה והתנחלתם את
הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו
את נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו
אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה
למטות אבותיכם תתנחלו ואם לא
תורישו את ישובי הארץ מפניכם והיה
אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
ולצנינים בצדיקם וצרו אתכם על
הארץ אשר אתם יושבים בה והיה
כאשר דמיתי לעשות להם אלעשה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני
ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים
אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל
לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה והיה
לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום
והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם הגבול מנגב
לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
עצמנה ונסב הגבול מעצמון נחלה
מצרים והיו תוצאתיו הימה וגבול ים
והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
לכם גבול ים וזה יהיה לכם גבול צפון
מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר מהר
ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת
הגבול צדדה ויצא הגבול צפונה והיו
תוצאתיו חצר

עֵינֶיךָ זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צְפוֹן וְהִתְאַוִּיתֶם
לָכֶם לְגְבוּל קִדְמָה מִחֲצַר עֵינֶיךָ
שׁוֹפְמָה וִירֵד הַגְּבֹל מִשְׁפָּחַם הַרְבֵּלָה
מִקֵּדָם לְעֵינֶיךָ וִירֵד הַגְּבֹל וּמַחֲהָ עַל כִּתְּףָהּ
יָם כְּזָרָת קִדְמָה וִירֵד הַגְּבֹל הִירְדָּנָה
וְהָיוּ תוֹצְאֹתַי יָם הַמֶּלֶח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם
הָאָרֶץ לְגַבְלֹתֶיהָ סָבִיב וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר לְוָה יְהוּה
לָתֵת לְתַשְׁעֹת הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה כִּי
לִקְחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבַיִת אֲבֹתָם
וּמִטָּה בְּנֵי הַגָּדִי לְבַיִת אֲבֹתָם וְחֲצֵי מִטָּה
מִנְשֵׂה לִקְחוּ זֵחֻלְתָּם שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי
הַמִּטָּה לִקְחוּ זֵחֻלְתָּם מֵעֵבֶר לִירְדֵן יִרְחוּ
קִדְמָה מִזְרָחָה

מֵעֲצָמוֹן נַחֲלָה מִצָּרִים וְהָיוּ תוֹצְאֹתַי
הַיָּמָה: וּגְבוּל לָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם
הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל יָם:
זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל צְפוֹן מִן־הַיָּם
הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר: חִמְהָר
הַהָר תִּתְּאוּ לְבֵא חֲמַת וְהָיוּ תוֹצְאֹת
הַגְּבֹל צְדָדָה: ט וַיֵּצֵא הַגְּבֹל זְפֹרְנָה וְהָיוּ
תוֹצְאֹתַי חֲצַר עֵינֶיךָ זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל
צְפוֹן: י וְהִתְאַוִּיתֶם לָכֶם לְגְבוּל קִדְמָה
מִחֲצַר עֵינֶיךָ שְׁפָמָה: יא וַיֵּרֵד הַגְּבֹל
מִשְׁפָּחַם הַרְבֵּלָה מִקֵּדָם לְעֵינֶיךָ וַיִּרְדֵּן הַגְּבֹל
וּמַחֲהָ עַל־כִּתְּףָהּ יָם־כְּזָרָת קִדְמָה:
יב וַיִּרְדֵּן הַגְּבוּל הִירְדָּנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתַי
יָם הַמֶּלֶח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ
לְגַבְלֹתֶיהָ סָבִיב: יג וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר לְוָה יְהוּה
לָתֵת לְתַשְׁעֹת הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה:
יד כִּי לִקְחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבַיִת
אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבַיִת אֲבֹתָם
וְחֲצֵי מִטָּה מִנְשֵׂה לִקְחוּ נַחֲלָתָם: טו שְׁנֵי
הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה לִקְחוּ נַחֲלָתָם
מֵעֵבֶר לִירְדֵן יִרְחוּ קִדְמָה מִזְרָחָה:

